

Ми з сумом закінчили наші пошуки і дружно зібралися на подвір'ї попити какао з булочками і роздівитися знайдені речі.

...А як же татів годинник?!

А він таки знайшовся, коли тато наступного разу зібрався косити траву. Надягнув робочий светр і – оп! – наткнувся на годинника, що застряг у рукаві! Тоді згадав, що того сумного дня він знав светра, об було тепло, і – лішився без годинника. "От тобі! – подумав швидко. – Буває, забувши щось, а можеш знайти набагато більше!"

5

Натомість у траві на подвір'ї знайшли різні забуті речі: зиму або й ще раніше речі: -собачий повідок, -роші на морозиво, -мимину спицю для в'язання, -сестрині ключі, -три прищіпки для білизни, -чотири гудзика, -фігурку динозавра, -одинадцять болтів із гайками, -померлого птаха, -дві незрозумілі деталі, -три м'ячика, -братові шакартки і татову чорненьку ручку.

4

Проте, на превеликий татів сум, годинника так і не знайшли. Ні на галявині, ні під деревами, ні поміж кущів, ні під парканом, ні за будинком чи у теплиці. І у жодному закапелку татового годинника теж не виявилося.

Ніде

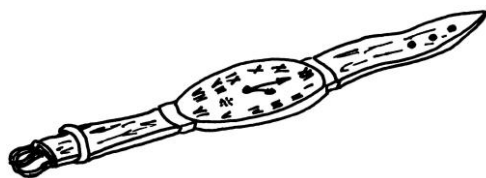
3

Шукали по всьому двору. Почали з галявини, потім шукали під деревами, між кущів та під парканом. Закінчили пошукки за дуже ретельно шукали, аж по усіх закапелках. Брат навіть позив у друга металошукач.

Всі

Моніка С.К.
Переклад: Еміл В.

Татів годинник

Одного весняного дня тато зібрався після обіду у двір покосити траву. Скосивши невелику ділянку, весь схвильований повернувся у дім.

– Загубив свого годинника, – сумно оголосив він.

Той годинник був татові дуже дорогий. Тоді ми всі, розхвилювавшись, вибігли надвір його шукати.

